

Jeg må sige, at det er altså nervepirrende at følge hr. Hækkerups taler i dag. Han bevæger sig ganske meget på kanten af det, som Socialdemokratiet har givet klare løfter til vælgerne om gang på gang, og jeg har også bemærket, at Venstre og De Konservative åbenbart mener, at det spørgsmål, som skal til folkeafstemning, gælder dansk deltagelse i en fælles mønt.

Jamen det spørgsmål har jo været til folkeafstemning! Det er lidt underligt, at V og K kan fremstille det på den måde, for det *har* jo været til folkeafstemning.

Det var til folkeafstemning den 18. maj 1993, og da besluttede de danske vælgere, at vi ikke skal med i en fælles mønt, og det er såmænd blot respekten for denne beslutning den 18. maj 1993, som vi nu forsøger på at få fastslået i en situation, hvor økonomiministeren har rejst tvivl om spørgsmålet, som fru Anne Baastrup gjorde opmærksom på.

Så det er faktisk os, der respekterer den afgørelse, som blev truffet den 18. maj 1993, og det er hr. Kent Kirk, som nu løber fra de løfter, som han var med til at give. Han var med i det nationale kompromis. Det er ham, der står for de løfter, som man stemte på baggrund af den 18. maj 1993. Og det er ham, der nu løber fra dem.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må konstatere, at hr. Keld Albrechtsen ikke er rigtig konsekvent i sin linje. Af de andre beslutningsforslag, vi har behandlet her i formiddags, går flere både imod traktaten om det indre marked, altså Fællesakten, og imod selve Romtraktaten. Om det har vi altså også haft folkeafstemninger, som siger, at den danske befolkning ville med både i Romtraktaten og i Fællesakten.

Så hører vi nu argumentet, at når man kommer med forslaget om, at det danske Folketing skal sige: Jamen vi siger nej til den fælles mønt, så er det i respekt for folkeafstemningen.

Vi har hele tiden fra Det Konservative Folkepartis side sagt, at vi respekterer folkeafstemningen, men vi har den holdning, at Danmark skal med i ØMU'ens tredje fase; men det bliver den danske befolkning, der kommer til at afgøre det.

Derfor nytter det ikke noget at vedtage det beslutningsforslag, som hr. Keld Albrechtsen kommer med her. Det ændrer ikke vores opfat-

telse, at på et tidspunkt vil vi have spørgsmålet om fælles mønt, ØMU'ens tredje fase, ud til folkeafstemning igen.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Til det første beslutningsforslag, som vi tager stilling til i den her runde, om at fjerne artikel J fra Maastricht-Traktaten: Der er det jo rigtigt, som det er nævnt af flere ordførere, at det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, der i dag er i EU, jf. artikel J, foregår på et mellemstatsligt grundlag.

Det er Fremskridtspartiet meget opmærksom på, og vi er meget opmærksomme på, at der ikke bliver for mange tendenser til, at det skal overgå fra at være et mellemstatsligt samarbejde til at være et overstatsligt. Vi synes, der har været mange uheldige bemærkninger, som kunne give den tro, at der er en hel del, bl.a. her i Folketingssalen, måske endda et flertal, som reelt ønsker et udenrigspolitisk samarbejde i EU, som fungerer på et overstatsligt grundlag, og det vil vi modsætte os meget kraftigt.

Omvendt må vi også sige, at ved folkeafstemningerne var vi af den opfattelse – og den opfattelse har vi stadig – at EU-samarbejdet grundlæggende ikke bør beskæftige sig med udenrigspolitik og ikke bør beskæftige sig med sikkerhedspolitik.

Derfor kan vi støtte bestræbelserne på at se det som et sted, hvor vi sætter hegnspele om et af de områder, EU ikke skal have med at gøre, og det betyder så selvfølgelig også, at vi kan støtte det foreliggende forslag.

Jeg vil for en ordens skyld, for at undgå nogle af de misforståelser, som måske ellers kunne komme, sige, at der er dele af bemærkningerne til forslaget, som vi under ingen omstændigheder kan støtte.

Det drejer sig selvfølgelig i særdeleshed om den bemærkning, hvoraf det fremgår, at man ønsker nedlæggelse af NATO. Tværtimod ønsker vi netop NATO bevaret og styrket som et af de steder, hvor vi meget, meget aktivt skal søge vores sikkerhedspolitiske løsninger.

Når det så drejer sig om B 54, forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til fælles mønt, må jeg sige, at den debat, der har været her fra talerstolen, undrer mig lidt, for det står klart for stort set alle ordførere, at det, dette forslag drejer sig om, er her i Folketinget at stadfæste det, befolkningen har sagt.

Alle siger, at man respekterer fuldt ud det, befolkningen har sagt. Befolkningen ønsker